

Avinguda Diagonal, 450 – 08006 Barcelona – Tel. 93206279 – Fax 932049905 NS n. 113 Correu-e: centreecumenic@gmail.com – Pàg.web: <http://www.centreecumenic.cat> 2021/ 2

TEXTOS PER A LA SETMANA DE PREGÀRIA PER LA UNITAT DELS CRISTIANS I PER TOT L'ANY 2022

Preparats i publicats conjuntament pel Pontifici Consell per a la promoció de la Unitat Cristiana i la Comissió Fe i Constitució del Consell Mundial de les Esglésies.

Hem vist la seva estrella a Orient, i hem vingut a adorar-lo (Mt 2,2)

Les citacions bíbliques en versió catalana reproduïdes en aquestes pàgines han estat extretes de la Bíblia Catalana Interconfessional (BCI)

INTRODUCCIÓ AL TEMA PER A L'ANY 2022

L'evangeli de Mateu conta (2,1-12) que l'aparició d'una estrella en el cel de Judea representà un signe d'esperança, temps ha desitjat, que guià els Mags, i de fet tots els pobles de la terra, vers el lloc on el veritable rei i Salvador s'havia de manifestar. Aquesta estrella és un do, una indicació de la bondat amorosa de Déu per a tota la humanitat. Per als Mags, aquest era el signe que un rei havia nascut. Amb la seva llum ella condueix la humanitat vers una llum immensament més gran, Jesús, la nova llum que il·lumina tothom i ens porta vers el resplendor de la glòria de Déu Pare. Jesús és la llum que ha vingut per aclarir les nostres tenebres quan, per obra de l'Esperit Sant, s'ha encarnat en la Verge Maria i s'ha fet home. Jesús és la llum que més profundament penetra les tenebres del món; per al nostre bé i la nostra salvació, s'anorrea i es feu obedient fins a la mort. Ho ha fet per aclarir el nostre camí vers el Pare, que puguem conèixer-lo i descobrir l'amor que ens té. Ell que ha donat el seu Fill únic per nosaltres, per tal que, creient en Ell, no ens perdem, ans aconseguim la vida eterna.

Els Mags han vist l'estrella i l'han seguit. Tradicionalment els comentaristes han vist en la figura dels Mags, un símbol de la diversitat dels pobles que existien a l'època i un signe de la diversitat de la crida divina, palesa en la llum que brilla d'Orient. També han vist en l'àvida recerca del Mags del nou nat rei, l'avidesa de la humanitat per la Veritat, la bondat i la bellesa. Dels orígens de la creació ençà, els homes no han cessat mai de buscar Déu per retre-li homenatge. L'aparició de l'estrella té lloc quan l'infant diví és nat, arribada la plenitud dels temps. Ella anuncia l'acte salvífic de Déu tan esperat, que comença en el misteri de l'encarnació.

Els Mags ens manifesten la unitat de tots els pobles volguda per Déu. Venen de terres llunyanes i representen cultures diverses, però són portats pel mateix afany de veure i conèixer el rei nou nat, i de reunir-se en la petita casa de Betlem per simplement retre-li homenatge i oferir els dons. Els cristians són cridats a ser signe per al món, que Déu ha creat, fent aquesta unitat que Ell desitja. Amb les seves diferències culturals, ètniques i lingüístiques, els cristians comparteixen la mateixa herència de Crist i el desig comú d'adorar-lo. Així, doncs, la missió del poble cristià és de ser un signe com fou el de

L'estrella, de guiar la humanitat en la seva set de Déu, de conduir tothom a Crist, i de ser l'instrument mitjançant el qual Déu du a terme la unitat de tots els pobles.

L'homenatge que reten els Mags consisteix a presentar els seus tresors, oferir els seus dons, conforme a l'antiguitat cristiana, tenint presents com a signes els diversos aspectes de la identitat de Crist: or, per la seva reialesa, encens, per la seva divinitat, i mirra, per anunciar la seva mort. La diversitat d'aquests dons, ens ofereix una imatge de les maneres diferents amb què les tradicions cristianes capten la persona i l'obra de Jesús. Quan els cristians es reuneixen i obren el seus tresors i el seu cor en homenatge a Crist, són tots enriquits amb la participació d'aquests dons.

L'estrella brillà a Orient (Mt 2,2). És a Orient que surt el sol, i és en aquesta regió del món, coneguda per Orient Mitjà, que la salvació ha aparegut per la immensa bondat del nostre Déu que ens beneeix amb *el sol naixent que ve del cel* (Lc 1,78). Amb tot, la història d'Orient Mitjà ha estat senyalada, i ho és encara, per conflictes i lluites, tacada de sang i enfosquida per la injustícia i l'opressió. Molt recentment, després de la Nakba palestina (l'èxode del poble àrab palestí durant la guerra de 1948) la regió ha patit un sèrie de guerres i revolucions molt cruents i l'escalada de l'extremisme religiós. El relat dels Mags també conté elements molt foscos, en particular les despòtiques ordres d'Herodes de fer matar els infants menors de dos anys de Betlem i els seus voltants (Mt 2,16-18). La crueltat d'aquesta narrativa ressona al llarg de la història i dificulta el present d'Orient Mitjà.

És a l'Orient Mitjà que la paraula de Déu en bona hora arrelà i aportà fruit, trenta, seixanta i fins i tot cent per u. I és des d'aquest Orient que els apòstols emprengueren el camí per predicar l'evangeli fins als termenals de la terra (Ac 1,8). L'Orient Mitjà ha donat milers de testimonis i màrtirs cristians. I a l'hora present, amb tot, l'existència mateixa de la petita comunitat cristiana és amenaçada, ja que molts són constrets a buscar un altre lloc per una vida més segura i més tranquil·la. Com ho fou la de l'infant Jesús, la llum de la cristiandat d'Orient Mitjà és més i més amenaçada en aquests temps de dificultats.

Jerusalem és un símbol màximament potent per als cristians, perquè es la ciutat de la pau on tota la humanitat ha estat salvada i redimida. Però avui la pau ha desertat de la ciutat de la qual la propietat és reivindicada per totes bandes, sense cap respecte de l'una per l'altra. Fins la pregària és motiu de mesures polítiques i militars. Jerusalem era la ciutat dels reis, la ciutat on Jesús entrà triomfalment, aclamat com a rei (Lc 19,28-44). Naturalment, els Mags esperaven de trobar el nou nat rei manifestat per l'estrella en aquesta ciutat reial. Com sigui, el relat explica que en lloc de saber-se beneïda per la naixença del rei Salvador, la ciutat era tot un tumult, com ho és encara avui.

Als nostres dies, potser com mai, l'Orient Mitjà necessita una llum celeste que acompanyi el seu poble. L'estrella de Betlem és el signe que Déu fa camí amb el seu poble, sent les seves penes, escolta els seus clams i li mostra la seva compassió. Això ens assegura que si les circumstàncies canvien i desastres terribles ens cauen a sobre, Déu ens és indefectiblement fidel. El Senyor mai no dorm, no és somnolent. Camina al costat del seu poble i el salva quan es perd o està en perill. Caminar amb fe és caminar amb Déu, que vetlla sempre sobre els seu poble i ens guia en els camins tortuosos de la història i de la vida.

Per aquesta Setmana de pregària, els cristians de l'Orient Mitjà escolliren el tema de l'estrella que aparegué a Orient per molts motius. Mentre molts cristians occidentals celebren Nadal, la festa més antiga, i encara més, la festa principal de molts cristians orientals és l'Epifania, quan la salvació de Déu es revela a tots els pobles, a Betlem i al

Jordà. Aquesta focalització sobre la teofania (la manifestació) és, en algun sentit, un tresor que els cristians de l'Orient Mitjà poden oferir als seus germans i germanes de tot al món.

L'estrella guià els Mags a través de la ciutat tumultuosa de Jerusalem, on Herodes trama la mort de víctimes innocents. Avui encara, en no poques parts del món, hi ha innocents que sofreixen violència o l'amenaça de violències, i joves famílies que han de fugir de tiranies com la d'Herodes i d'August. En aquestes condicions, la gent cerca signes que Déu està al seu costat. Cerca el nou nat rei, el rei de bondat, de pau i d'amor. Però on és l'estrella que ens portarà cap a Ell? És l'Església, la seva missió, l'estrella que il·lumina el camí vers Crist, llum del món. En ser com una estrella, l'Església esdevé un signe d'esperança per un món complex i un signe que Déu és present amb el seu poble, que l'acompanya en totes les dificultats de la vida. Per la paraula i l'acció, els cristians són cridats una nova vegada a il·luminar el camí, de tal manera que Crist sigui revelat a tots els pobles. Però les divisions que hi ha entre nosaltres apaguen la llum del testimoniatge cristià i n'enfosqueixen el camí dels qui desitgen d'arribar a Crist. A la inversa, els cristians units en el culte a Crist, que obren els seus tresors i intercanvien els seus dons, esdevenen un signe de la unitat que Déu desitja per a tota la creació.

Els cristians de l'Orient Mitjà són conscients que el món comparteix molts dels treballs i dificultats que experimenten i aspira a trobar la llum que els mostrarà la via vers el Senyor, que sap com superar les tenebres. La pandèmia mundial del COVID-19, la conseqüent crisi econòmica, la fallida de les estructures polítiques, socials i econòmiques, per protegir els més dèbils i els més vulnerables, han fet ressorgir la necessitat que tots tenim d'una llum brillant en les tenebres. L'estrella que resplendí a l'Orient, l'Orient Mitjà, fa dos mil anys, ens crida encara al pessebre on Crist ha nascut. Ella ens condueix al lloc on l'Esperit de Déu és vivent i actiu, per la realitat del nostre baptisme i la conversió dels nostres cors.

Després d'haver trobat el Salvador i d'haver-lo adorat junts, els Mags retornaren als seus països per un camí diferent, havent estat advertits en un somni. Semblantment, la comunió que compartim en la nostra pregària comuna ha d'inspirar-nos el retorn de les nostres vides, les nostres esglésies i el nostre món per camins nous. Caminar servint-se de camins nous és una invitació al penediment i la renovació de la nostra vida personal, de les nostres Esglésies i de les nostres societats. Seguir Crist és el nostre nou camí, i en un món inestable i mudable els cristians s'han de mantenir tan fermes i determinats com les constel·lacions i planetes que brillen al firmament. Però, pràcticament, què significa això? Servir l'Evangeli requereix avui comprometre's en la defensa de la dignitat humana, en particular dels més pobres, dels més vulnerables i dels exclosos. Requereix que les Esglésies actuïn de manera transparent i responsable en les seves relacions amb el món i també entre elles. Les Esglésies són invitades a treballar conjuntament perquè els joves puguin construir un futur segons el cor de Déu, un futur en el qual tothom pugui experimentar la vida, la pau, la justícia i l'amor. Aquest nou camí de les Esglésies, és el camí de la unitat visible que hem de buscar decididament, amb coratge i audàcia, de manera que, dia rere dia, "Déu sigui tot en tots" (1Co 15,28).

REFLEXIONS BÍBLIQUES I PREGÀRIES PER ALS VUIT DIES

DIA 1

“Hem vist la seva estrella a l’Orient” (Mt 2,2)

Ajudeu-nos a aixecar-nos i conduïu-nos a la vostra llum perfecta

Lectures

Za 4,1-7 Veig un canelobre tot d’or

S 1 139,1-10 La vostra ma dreta em sostindrà

2Tm 1,7-10 Aquesta gràcia, ara ha estat revelada amb la manifestació de Jesucrist Jn

16,7-14 Quan vingui l’Esperit de la veritat, us conduirà cap a la veritat sencera

Reflexió

En aquest món fràgil i insegur tots maldem per una llum, per un raig de llum esperançador en la llunyania. Enmig del mal, aspirem per al bé. Busquem el bé a través de nosaltres mateixos, però sovint som vençuts per la nostra feblesa i ens falla l’esperança. La nostra confiança descansa en Déu, a qui adorem. En la seva saviesa, Déu ens ha permès d’esperar en una intervenció divina, però mai podíem imaginar que aquesta intervenció es manifestaria en una persona, que el Senyor mateix seria llum enmig nostre. Això superava totes les nostres expectatives. El do que Déu ha fet és un “esperit de força i amor”. No és pas gràcies a les nostres forces i capacitats que som conduïts al camí de la llum perfecta, ans per l’Esperit Sant de Déu.

Enmig d’una humanitat a les fosques, ha resplendit l’estrella d’Orient. En ella veiem la llum que penetra els passos de la fosca que ens separen els uns dels altres. La llum d’aquesta estrella no es feu notar solament en un moment determinat de la història; continua a il·luminar i canviar el sentit dels temps. A través dels segles, després que l’estrella fou vista per primer cop, el món ha pogut conèixer, a través dels deixebles de Crist, l’esperança que inspira l’Esperit Sant. Ells són testimoni de l’obra de Déu en la història i de l’inalterable presència de l’Esperit Sant. Malgrat les vicissituds dels temps i les circumstàncies canviants, el Senyor ressuscitat continua a resplendir; apareix en el fluir dels temps com un far que ens guia tots amb la llum perfecta que preval sobre la foscor que ens separa els uns dels altres.

El desig de superar les tenebres que ens separen, ens porta a pregar i actuar per la unitat cristiana.

Pregària

Senyor Déu, il·lumineu els nostre camí amb la llum de Crist, que ens va davant i ens condueix. Doneu-nos la vostra claror i sigueu sempre prop nostre. Guieu-nos, que descobrim en els nostres cors el petit pessebre on dorm encara una gran llum. Creador esplèndid de la llum, us donem gràcies pel do de la llum que mai no s’apaga, Jesucrist, el nostre Salvador. Que Ell sigui com un far en el nostre pelegrinatge. Cureu les ferides de

les nostres divisions i feu-nos progressar vers qui és la llum de manera que trobem en Ell la nostra unitat. Amen.

* * * * *

DIA 2

“On és el rei dels jueus que ha nascut?” (Mt 2,2)

La humilitat dels dirigents enderroca els el murs i construeix amb amor

4

Lectures

Jr 23,1-6 Regnarà com a rei assenyat

Sl 46 A tot arreu ha fet cessar els combats

Fl 2,5-11 Ell... no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu Mt

20,20-28 El Fill de l'home no ha vingut a ser servit, sinó a servir

Reflexió

Jeremies denuncia els reis d'Israel que dividien i dispersaven el poble. Sota el seu regnat les nacions foren destrossades i els seus habitants enviats a l'exili. En lloc de tot això, el Senyor promet un rei que serà un pastor que “defensarà en el país el dret i la justícia” i reunirà ensem els membres del seu ramat.

El nostre món anhela de tenir bons dirigents; busca constantment algú que reuneixi aquests desigs. On trobar un guia ideal? Només en Crist hem vist l'exemple de guia segons el cor de Déu. Cridats a seguir-lo, som igualment invitats a fer nostra la manera segons la qual Ell regna com servidor del món i de l'església. En Crist trobem algú que no destrueix ni divideix, ans edifica i reuneix a glòria de Déu i el seu nom. La seva regla no la dicta l'egoisme i no ha de recórrer a la força. Al contrari, en Ell trobem un servidor amable i humil que mai no considera fer-se igual a Déu. Ell és aquell que ha vingut a servir, i no a ser servit, i els seus deixebles son cridats fer el mateix.

Avui, l'Orient Mitjà ha de fer l'experiència de la pèrdua d'una part dels habitants constrets a marxar a l'exili perquè “la rectitud i la justícia” han esdevingut molt rares, no sols en aquesta regió, sinó a tot el món. Malgrat tot, la nostra esperança resta immutable tot i que entorn nostre “les nacions trontollen” i “els reialmes s'esfondren”.

Els dirigents, tan de la societat com de l'Església, tenen la responsabilitat d'aplegar el poble de Déu més que no pas dividir-lo i dispersar-lo. L'ambició, l'afany de poder i de profit personal són a l'origen de totes les divisions que entristeixen el món i l'Església. Com més els cristians seguiran l'exemple de servei que ens dona Crist, més se superaran les divisions en el món i en l'Església. En actuar a favor de l'equitat, de la justícia i de la pau en bé de tots, nosaltres testimoniem humilment el rei i pastor i atraïem els altres a la seva presència.

Pregària

Senyor, vós sou el nostre refugi i la nostra força, us glorifiquem perquè sou justícia i bondat. Confessem davant vostre que sovint cobegem els models de guiatge que ens ofereixen els dirigents del món. Ajudeu-nos a buscar nostre Senyor Jesucrist, no en els palaus dels poderosos, ans en l'humil pessebre, i a imitar-lo en la seva benvolença. Encoratgeu-nos a fer lloc interiorment en nosaltres per tal que, per vós, ens servim els uns als altres. Ho demanem en nom de Crist, que amb vós i l'Esperit Sant viu i regna en la glòria pels segles del segles. Amén.

* * * * *

DIA 3

“Quan el rei Herodes ho va saber, es va contorbar, i amb ell tot Jerusalem” (Mt 2,3)
La presència de Crist capgira el món

Lectures

Ne 4,15 D'aquesta manera nosaltres treballarem... des de trenc d'alba fins que apuntaven les estrelles

Sl 2,1-10 Per què s'avaloten les nacions...?

2Te 2,13-3,5 El Senyor és fidel, ells us enfortirà

Mt 2,1-5 Herodes es contorbà i tot Jerusalem amb ell

5

Reflexió

EL Senyor ha vingut enmig nostre. L'adveniment de Crist ha destorbat les maneres de fer del món. Contràriament a molts dirigents nacionals, el Senyor ha vingut humilment i ha denunciat el mal de la injustícia i l'opressió, companyes de l'ànima de poder i de succés social. L'adveniment de Jesús clama per un canvi del cor i una transformació de la vida a fi que el poble sigui alliberat de tot el que deshumanitza i és causa de sofriment. Jesús mostra que és amb els qui sofreixen perquè tota persona té dret al respecte degut com a fill estimat de Déu. D'aquesta manera la presència de Jesús crea pertorbació perquè sacseja la nau del ric i el poder de qui només es preocupa del seu propi interès i negligeix el bé comú. Però per als qui busquen la pau i la unitat, l'adveniment de Crist aporta la llum de l'esperança.

Avui som invitats a mobilitzar-nos constructivament a fi que la justícia sigui real en les nostres societats. Això implica que reflexionem i reconeixem si les situacions o camins que hem emprats són o no són els de la justícia o la pau segons Déu. Quan els cristians es mobilitzen ensems per la justícia i la pau, el nostre esforç és més poderós i la nostra pregària per la unitat esdevé visible, de manera que els altres reconeixen la presència de Crist en el món d'avui. Per les nostres paraules i accions podem aportar la llum de l'esperança a molts que viuen encara en les ombres de la política incerta, la pobresa social i la discriminació estructural. La bona notícia és que Déu ens és fidel. que sempre ens dona força i ens inspira a treballar per al bé dels altres, especial per als que viuen la prova del sofriment, l'odi, la violència i el dolor.

Pregària

O Senyor, vós ens heu conduït de les tenebres a Jesús. Heu il·luminat l'estrella de l'esperança en les nostres vides. Ajudeu-nos a mantenir-nos units en el nostre compromís pel Regne d'amor, justícia i pau i ser així llum d'esperança per a tots el que viuen en les tenebres del desesper i la desil·lusió. Agafeu-nos de la mà, Senyor, que us puguem veure cada moment. Puix que us seguim, allibereu-nos de la por i l'ansietat. Feu brillar damunt nostre la vostra llum i inflameu els nostres cors a fi que la vostra escalfor ens envaeixi. Eleveu-nos cap a vós, vós que heu renunciat a vós mateix per la nostra salvació, per tal que les nostres vides us glorifiquin, Pare, Fill i Esperit Sant. Amén.

* * * * *

DIA 4

“I tu Betlem...no ets de cap manera la més petita” (Mt 2,6)
Bé que petits i sofrents, no ens manca res

Lectures

Mi 5,2-5a,7-8 De tu sortirà el qui ha de governar Israel

Sl 23 El Senyor és el meu pastor, no em manca res

1Pe 2,21-25 Ara heu tornat al pastor i guardià de les vostres ànimes
Lc 12,32-40 No tingueu por, petit ramat

Reflexió

El Senyor, el Fill de Déu, feu la seva entrada a aquest món en la petita i humil ciutat de Betlem. Ha pres carn en el si d'una humil noia de poble i ha escollit de viure la seva humanitat a l'ombra i en la simplicitat. Es feu llavor per al camp, llevat per a la pasta i un petit raig de llum per als nostres ulls, i aquesta llum ha envaït tota la terra. De l'obscuritat d'Efrata ha vingut un sobirà, un pastor i guardià de les nostres ànimes. I, bé que ell és el nostre pastor, ha esdevingut l'Anyell que ha portat els pecats del món per la nostra salvació.

6

Tot i la seva petita significació entre les grans tribus de Judà, Betlem en el temps fou magnificada pel naixement del Pastor de tots els pastors, el Rei de tots els reis. Betlem, que significa "casa del pa", pot ser considerada una metàfora de l'Església que porta al món el pa de vida. L'Església del Betlem d'avui continua essent lloc on els pobres, els sense poder i els més petits són benvinguts perquè tots hi tenen cabuda. Tots aquests grans formen una collita. Aquest llevat unit és d'una gran força. La unió dels raigs és una gran llum que ens guia.

Enmig d'un món de política inestable, de cultura creixent de la cobdícia i d'abusos de poder, els cristians, com altres pobles a l'Orient Mitjà, sofreixen persecució i se senten al marge de la societat, condemnats a viure amb el temor de la violència i la injustícia. Però ells no tenen por; el Bon Pastor camina amb ells, els uneix en un sol ramat i fa d'ells un signe de la seva presència amorosa. Units, són el llevat que fa créixer la pasta. En Crist troben un model d'humilitat, escolten la crida a superar tota divisió i a restar fermes en un sol ramat. Són pocs, però en el seu sofriment segueixen els passos de l'Anyell que sofrí per la salvació del món. Són pocs, però forts en l'esperança, no els manca res.

Pregària

Bon Pastor, la fragmentació del petit ramat entristeix vostre Sant Esperit. Perdoneu els nostres flacs esforços i la lentitud amb què complim la vostra voluntat. Doneu-nos pastors virtuoses, segons el vostre cor, que reconeguin el pecat de la divisió i guïïn les esglésies amb santedat i rectitud per unir-les a vós. Us ho demanem, Senyor, escolteu la nostra pregària. Amén.

* * * * *

DIA 5

"Llavors l'estrella que havien vist sortir a l'Orient començà a avançar davant d'ells" (Mt 2,9)

Guiats per l'únic Senyor

Lectures

Ex 13,17-14,4 El Senyor caminava al davant d'ells en una columna de núvol SI

121 Alço els ulls a les muntanyes, d'on em vindrà l'ajuda? Ap 22,5-9 El Senyor

Déu els il·luminarà

Mt 2,7-10 L'estrella que havien vist sortir a l'Orient comença a avançar davant d'ells

Reflexió

Les escriptures ens recorden freqüentment com Déu fa camí amb el seu poble, el protegeix i el vetlla de nit i de dia. El camí no es mai directe; algunes vegades ens veiem obligats adés refer-lo i adés a emprendre'l per una via diferent. Però al llarg de la nostra vida

podem estar segurs que Déu, que “no dorm ni és somnolent”, ens protegeix per por que els nostres peus no rellisquin i caiguem.

Fins i tot en les tenebres més denses, la llum de Déu és en nosaltres. La seva llum resplendeix a través dels profetes que Déu ha enviat al seu poble per guiar-lo en el camí i a més, recordar-li l’aliança. Més perfectament, arribada la plenitud dels temps, Déu envià el seu Fill únic, Jesucrist. Ell és la llum que guia totes les nacions, la glòria de Déu en el món, la font de la vida divina, que segella una nova aliança en la seva sang.

La via que ha de portar-nos a la unitat d’un i altre, i, doncs, a la unió més estreta amb Crist, no és sempre clara. En els nostres esforços sincers per construir nosaltres mateixos la unitat, és molt fàcil de perdre de vista el missatge fonamental de les escriptures, que Déu no abandona el seu poble ni en les seves fallides i divisions. Aquest no és solament un missatge d’esperança per als cristians, ho és per al món sencer. Com

7

ens ho recorda la història dels Mags, Déu guia tots els pobles, amb la llum de l’estrella, on era Crist, la llum del món.

Déu envia el seu Sant Esperit, la llum del qual ens permet de captar amb els ulls de la fe la veritat de l’Infant diví, i d’escoltar la crida a la reconciliació de totes les coses en Ell. Aquest Esperit ens guia de la tenebres i el sofriment a la llum i vida de Crist.

Pregària

O Déu, Senyor i Pare nostre, vós heu enviat la vostra estrella per conduir els Mags al vostre fill únic. Feu créixer la nostra esperança en vós, i feu-nos sentir a cada moment que vos camineu amb el vostre poble. Ensenyeu-nos a seguir el guiatge del vostre Esperit Sant malgrat se’n facin estranys els camins, de manera que siguem conduïts a la unitat en Jesucrist, la llum del món. Obriu el nostres ulls al Vostre Esperit. Encoratgeu-nos la nostre fe, que confessem que Jesús és Senyor i l’adorem i ens alegrem en Ell, com els Mags a Betlem. Atorgueu-nos aquestes benediccions en nom del vostre Fill Jesucrist. Amén.

* * * * *

DIA 6

“Veieren el nen amb Maria, la seva mare, es postraren a terra i el van adorar” (Mt 2,11)
Reunits per adorar l’únic Senyor

Lectures

Ex 3,1-6 Moisès es va tapar la cara perquè tenia por de mirar Déu Sl 84
Que n’és, d’amable, el lloc on feu estada, Senyor de l’univers Ap 4,8-11
Adorant el qui viu pels segles dels segles
Mt 28,16-20 En veure’l, el van adorar

Reflexió

Quan els Mags arribaren de terres llunyanes a Betlem i veieren el nen i la seva mare es van prosternar davant d’ell. En presència de la revelació de Déu entre nosaltres. baixem els ulls i ens posem de genolls. Semblantment, en veure la bardissa que cremava, Moisès es tapà la cara tement de veure Déu. Quan els deixebles veieren Crist ressuscitat en la muntanya de Galilea, restaren esbalaïts i torbats. Tanmateix el van adorar. En la litúrgia celeste, els vint-i-quatre ancians adoren el qui seu en el tron. Entrant en presència de Déu, responem d’aquesta manera, sorpresos caiem en adoració.

Amb tot, hi veiem? Ens sorprenem? Veritablement, adorem? Quantes vegades mirem i no veiem, els nostres ulls resten cecs davant la presència de Déu? Com podem adorar de veritat si d’antuvi no hi veiem? En la nostra visió estreta, massa sovint solament veiem els nostres desacords embrollats, oblidant que l’únic Senyor ens ha fet a tots la gràcia de la Salvació i que tots tenim part en l’únic Esperit que ens condueix a la unitat.

Molt sovint, cegats pel nostre orgull, seguim les nostres pròpies lleis i les nostres tradicions humanes i oblidem l'amor que hem de compartir com a poble rescatat per la sang de Crist, amb una fe comuna en Jesús com a nostre Salvador.

Com a comunitats animades per l'Esperit Sant, les nostres esglésies són cridades a caminar ensems vers l'Infant Jesús per oferir el nostre homenatge com un sol poble. L'esperit de compassió ens guia uns i altres conjuntament vers un sol Senyor. Solament seguint aquest guia serem capaços "d'adorar en esperit i en veritat". El nostre futur en Déu és el futur de la unitat i de l'amor, i el nostre camí vers aquesta destinació per consegüent ha de reflectir la mateixa veritat de la unitat en Crist.

Pregària

Déu compassiu i benigne, vós heu concedit al cecs de reconèixer-vos com el seu Salvador, feu que de cor ens penedim. Per la vostra misericòrdia obriu-nos els ulls i feu que us adorem com a Déu i Redemptor nostre. Malgrat el nostre dolor i la gravetat dels nostres

8

pecats, feu que us estimem amb totes les nostres forces. Que junts puguem fer camí guiats per la vostra llum, un sol cor i una sola ànima, com feren els deixebles de la primera hora. Que la gràcia de nostre Senyor Jesucrist sigui amb nosaltres perquè junts us glorifiquem en la comunió de l'Esperit i donem entorn nostre testimoni de vós. Amén.

* * * * *

DIA 7

"Van obrir les seves arquetes i li oferiren presents: or, encens i mirra" (Mt 2,11)

Els dons de la comunió

Lectures

Os 6,1-16 El que jo vull és amor i no sacrificis

Sl 100 Entreu als seus portals donant-li gràcies

Ac 3,1-10 De plata i d'or no en tinc, el que tinc, t'ho dono

Mt 6,19-21 Perquè on teniu el tresor, hi tindreu el cor

Reflexió

En el nostre pelegrinatge a Betlem, la ciutat del pa, contemplem els homes savis que han vingut per retre homenatge a l'Infant Jesús. Ells obriren els seus tresors i oferiren al nou nat rei els seus dons, or, encens i mirra.

Les nostres divisions històriques, les nostres tossudes fixacions sobre les regles i els rituals, les nostres preocupacions per les coses del món, ens han separat. Quins presents hem preparat, doncs, per oferir al rei que ve per il·luminar les nostres vides i conduir-les a la gràcia de la unitat? Sabem que el nostre Déu no vol les nostres riqueses o ofrenes d'holocaustos, el seu poder actua a través de la nostra pobresa. "No tinc plata ni or". El Senyor desitja que els nostres cors bateguin d'amor; un cors plens d'amor per Ell i per als nostres germans i germanes en Crist, dels quals nosaltres ens hem separat; uns cors saturats de misericòrdia; uns cors veritablement penitents, freturosos de canvi.

Preparem per a Ell, doncs, el do del nostre cor ple d'amor. Agenollar-se per l'adoració vol un cor contrit pel pecat que ens separa i obedient al Senyor que servim. Aquesta obediència reviu. sana i reconcilia tota cosa que s'ha esquerdat o trencat en nosaltres. entorn nostre i entre nosaltres com a cristians.

Crist ja ha donat el do de la unitat per a la seva Església. Nosaltres creixem en la comunió com més compartim les nostres diferents tradicions que hem rebut, reconeixent que el Senyor és la font dels nostres dons.

Pregària

O Déu, a vós la lloança, la glòria i l'acció de gràcies. Vós us heu revelat en l'epifania del

vostre Fill a aquells que han esperat durant molt de temps la vostra vinguda i a aquells que no l'han esperat. Vós coneixeu el sofriment que ens envaeix, la pena que ens causen les nostres divisions. Vós veieu el món que lluita i la situació que es deteriora avui a l'Orient Mitjà - el lloc que vau escollir per néixer, que vau santificar amb la vostra presència. Us ho demanem, feu que els nostres cors i les nostres ments us puguin conèixer. Al temps que ens ajuntem als homes savis vinguts de lluny, us demanem que obriu el nostres cors al vostre amor i a l'amor dels nostres germans i germanes que hi ha al nostre entorn. Doneu-nos la voluntat i els medis d'obrar per la transformació d'aquest món i d'oferir-nos mútuament els dons que puguin nodrir la nostra comunió. Atorgueu nos sense fi els vostres dons i benediccions. Rebeu la nostra pregària en nom del vostre Fill Jesucrist que viu i regna amb vós i l'Esperit Sant. Amén.

9

* * * * *

DIA 8

*"Se'n tornaren al seu país per un altre camí" (Mt 2,12)
Dellà dels senders habituals de la separació, els nous camins*

Lectures

Jr 31,31-34 L'aliança que jo pactaré amb el casal d'Israel

Sl 16 M'ensenyareu el camí que duu a la vida

Ef 4,20-23 Renoveu espiritualment el vostre interior

Mt 11,25-30 Perquè heu revelat al senzills tot això que he amagat als savis i entesos

Reflexió

No sabem què pensarien els savis - ells que eren experts en astronomia i navegació -, quan foren advertits de retornar per una via diferent. Segurament els produiria molta confusió. Però la mateixa llum que il·luminà el seu camí els mostrava ara que existia una altra ruta, una altra possibilitat. Foren invitats a canviar de direcció.

Sovint som limitats per les nostres maneres d'actuar habituals i per la nostra visió del món. Quan aquests camins o "rutes" són impracticables, ens preguntem com anar endavant i continuar el viatge. La divina providència és sempre present per mostrar-nos que hi ha un altre camí preparat per a nosaltres. Déu es present per renovar l'aliança i fer nos superar la frustració quan trobem un obstacle. Hem de tenir solament confiança en el Déu etern que ens dóna llum i pot trobar la manera d'anar endavant quan els nostres camins habituals estan bloquejats. Una partença nova és sempre possible quan estem disposats a l'acció de l'Esperit. El passat de les Esglésies pot ser aclaridor; mirem el futur en cerca de nous camins, que puguem continuar brillant amb la llum de l'evangeli amb renovat fervor i benvinguda mútua com Crist ens l'ha donat per la glòria de Déu.

Seguint els camins habituals, les comunitats cristianes han caminat a part l'una de l'altra. En les noves rutes en les quals Déu ens guia, els cristians caminen junts i esdevenen, per això, companys de pelegrinatge. Trobar aquestes noves rutes demana discerniment, humilitat i coratge. Ara és el temps de la conversió i la reconciliació.

Pregària

Déu de misericòrdia, quan només coneixem un camí i pensem que l'hem de fer novament, i quan veiem que tots els camins estan bloquejats, i, conseqüentment, caiem en el desesper, vós sempre us feu trobadís. Vós sou el Déu de les promeses sempre renovades. Vós creeu un camí nou davant nostre, un camí que no esperàvem. Us donem gràcies perquè sempre supereu les nostres expectatives. Us donem gràcies per la vostra saviesa

que sobrepassa la nostra comprensió. Us donem gràcies perquè ens obriu camins nous amb possibilitats mai vistes. Si busquem en els nostres mapes i no hi trobem el camí, no gensmenys sempre us trobarem a vós, que ens porteu per un camí més excel·lent. Us ho preguem per nostre Senyor Jesucrist, en la comunió de l'Esperit Sant, que sempre ens reconduïx a Vós, Amén.

Per raó de l'actual pandèmia, el grup internacional encarregat pel Pontifici Consell de la unitat dels cristians i la Comissió Fe i Constitució del Consell Mundial de les Esglésies de la preparació dels textos per a la Setmana de la unitat dels cristians, no s'ha pogut reunir presencialment i ha hagut de treballar, consegüentment, a distància. La tria del tema i el projecte del text havien estat confiats prèviament al Consell de les Esglésies de l'Orient Mitjà, la seu del qual es troba a Beirut (Líban). La versió de l'anglès i adaptació al català és del Centre Ecumènic de Catalunya.